

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah :-
■ ■ ■
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov:-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States :-
■ ■ ■
Issued every day except
- Sundays and Holidays:-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 77. — ŠTEV. 77.

NEW YORK, THURSDAY, APRIL 2, 1914. — ČETRTEK, 2. APRILA, 1914.

VOLUME XXII. — LETNIK XXII.

Ustaška armada zadržuje federalne čete, ki hite proti Torreonu. 1800 mož.

GENERAL VILLA POREČA, DA TORREON ŠE NI PADEL. — 5000 USTAŠEV PA JE ODREZALO POHOD GENERALA DE MOURE, KI JE HOTEL PRITI NA POMOC GENERALU VELASCO V TORREONU.

Bitka pri San Pedro de las Colonias.

DIVJALA JE CELO NOČ TER SE JE KONČALA V PRID USTAŠEV. — GENERAL MAAS JE ODŠEL S SVOJIMI ČETA MI IZ SALTILLA. — PRI OTVORITVI NOVEGA KONGRESA JE IZJAVIL GENERAL HUERTA, DA JE PRIPRAVLJEN ŽRTVOVATI SE ZA MIR V REPUBLIKI.

Juarez, Mehika, 1. aprila. — Torreon ni še padel, kljub govoricam, neoficijskemu poročilom in konzularnim brzjavkam, ki so včeraj popoldne razburjale mesto. General Francisco Villa je najboljši porok za to, da mesto še ni zavzeto. Potom polkovnika Fidela Avila, poveljnike garnizije, so poslale konstitucionalne oblasti včeraj ponovi brzjavko generalu Villi, v kateri se je poročalo o govoricah ter se ga je vprašalo, kako stope pravzaprav stvari. General Villa je postal na to sledče poročilo, katero je potrdil z lastnim podpisom:

"V odgovor na vašo včerajšno brzjavko želim ugotoviti, da boj se ni končan, dasiravno smo včeli del mesta Torreona. Pričakujem popolne zmage o kateri vas bom obvestil."

General Villa je bila oddana v Gomez Palacio dne 1. aprila ob četrti uri popoldne. Federalne čete se še vedno nahajajo v njihovih postojankah na zapadnem delu mesta, kjer se lahko še dolgo drže, ako ne riskira Villa silnega naskoka, pri katerem bi izgubil veliko svojih ljudi. Tega pa Villa ne storil, izvzemši v slenu, da bi ga v temu prisilile bližajoče se federalne čete, ki prihajajo na pomoč generalu Velasco.

To je moj namen in moja politična naloga."

Tem izvajanjem je galerija živahnih pritrjevala in slišati je bilo kljue: "Viva el general Huerta!"

Entuziazem, katerega je bilo opaziti v zbornici je bil še večji kot za časa, ko je Madero uspešno dovršil revolucion ter otvoril prvo zasedanje novega kongresa.

Naučenje v mestu je še povčevala novica, katero so prinesle posebne izdaje listov, da so namreč pred Torreonom zmagale federalne čete ter da je padlo kar 5000 ustašev.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnicu med San Louis Potosi in Aguas Calientes. Mesto se nahaja tristo

milijonov km severno od Torreona.

General Joaquin Maas je odšel s pomočnimi četami iz Saltilla ter se hčere približati Torreonu od iztočne strani.

Ustaši so razdrli železnic

V rodno stran.

S. Gusev-Orenburgskij. — Iz ruskega prevedel F. E. Drašler.

(Konec.)

III.

Ko je pela burja zunaj svojo divjo pesem ter stresala celo hišo, so sedeli v toplo zakurjeni izhi in pili čaj. Starček je požljivo srebal vročo pičajo, katero je že tako dolgo pogrešal. Semen se je oziral vanj, in tudi pil svoj čaj. Nikolavna je pa s pobešeno glavo s čajem vred požirala svojo žensko radovost.

— Gledam te, stari, pa se ti čudim, prekine Semen dajše molčanje. — Mesto da bi sedel, v tej starosti, zapečkom, pa se — potikaš po gozdovih. Odkod si ubežal?

Starček zopet nemirno zmaja z glavo.

— Golobček moj! — je zajecjal hripatho. — Jutri me oddaš gotovo predstojništvu... Nisem popolen človek... Begunec...

— Slišal sem, da si begunec! — a odkod si jo popihal, te vprašam?... — ga je prekinil Semen surov.

— Z galere.

Nikolavna je pritajeno vzkliknila. Semen jo pogleda postrani in reče s še bolj neprjetnem glasom:

— Ta-ko-o!...

In z glasnim srebanjem je izpil svoj čaj.

— Pa za kaj so te vtaknili na galeri?

Starček se je glava se krčevi teje zatrešla. Tudi roke so mu močno zadrgatela, da ni mogel držati čaše. Ko jo je postavil na mizo, je reklo:

— Ne izpršuj, rojak rodni. Strašen grešnik sem, nevreden odpuščanja. Ubijalec!...

Zopet je zganil na klopi in zopet zaplakal jok brez solz.

— Gospod usmiljeni! — je zaklical, — do kdaj se bos gledal moj greh! Divjim zverem v gozdu me nisi dal v hrano, z gladom in mrazom me nisi pokončal.

Začel je pripovedovati, ne da bi se kam ozrl:

— Zmešal me je greh, premotil vrag človeškega rodu! Se krepač mož sem bil, pa sem se zagledal, da nisem videl sveti krog sebe. Zamislen sem počajjal okrog, v oblasti se nisem več imel, ampak mislil sem sauno na njo. Ona pa je bila na videz kri in mleko, tudi lahke hravni...

Zapazila je mojo grešno ljubezen, — pa je ni ustavljal; še ne tilo je. Pogrezal sem se v greh!

Sin moj je kmalu opazil vse to, hujšal in hiral od trpljenja in postajal kot črn oblak! Zelo je pač ljudil, kačo! Pa ni streljal.

Neko noč je trdno zapahnil vrat v sobo, načgal trsko in zbudil ženo. "Pomoli, — ji reče, — k Bogu, Aksinju, tvoja zadnja ura je tu." Sam pa je vzel sekiro iz pod klopi. Aksinju je zavpila: "Tast! Očka! Rešite me! Poma gajte! Mož me hoče ubiti!" Jasem spal v veži. Slišal sem, pa nisem uganil, kaj naj bi se takega zgodilo. Ugibal sem, če so u drli tatovi ali razbojniki. Zgrajbam berdanko in planem k vratom... zaprto! Skočim na cesto k oknu, odprem zunanjstvo, kaj vidim, — v izbi briči trska skoro že ugaša. Na tleh leži Aksinju, rjove in javka, nad njo pa se sklanja visoka, temna postava, z zamahnjeno sekiro. Tedaj sem zgubil oblast nad seboj. Berdanko prislonim k licu. S svim cem je bila nabasana, bržkone za volka, morda za lisico! Naprem petelin... r-resk! Na tisoč kosov se je zdrobilo steklo. Možnotri pa je vzmahnil z rokami spustil sekiro, se zvalil po tleh. Sez zdaj sem opazil, da sem ubil lastnega sina!

Starček je prekinil pripovedovanje in se dolgo pregibal na klopi, kakor bi hotel umiriti svojo žalost, svojo bol pri spominu na preteklost. Semen ga ni motil. Za oknom je pa burja divje razsajala in vzdihovala.

— Kaj se je potem z menoj zgodilo! — je začel starček iznova, — ne vem več dobro! Ko sem videl, da sem ubil sina, sem zbesnel na snaho. Tako sovraštvo sem začutil oni hip do nje, da sem ulomil okno, skočil v sobo in zgrabil sekiro... "Kača! — sem rjovel, — rodnega sina sem ubil radi tebe, za twoje prešestvovanje me je Bog kaznoval!" Aksinju se je zleknila po tleh, šlo ji je za kočo. Ha-ha! Živega mesta nisem pustil na nji. Semen, koljem... kri mi zalije oči,

nicesar ne vidim, — kar sekam, sekam tjavendan! Zbesnil sem. Šele čez tri dni sem se zavedel. Od tedaj mi gloje v duši misel, da me je Bog kaznoval za prešestvo.

Starček je unoknil.

Tudi Semen je molčal zatopljen v temne misli.

Nikolavna je pa žalostno motala starca.

— Odvedli so me! — je zopet začel Andrej. — Kako sem do spel v kaznilnicu, sam ne vem... Mučil sem se, trpel plekleško, v duši je glodalak kakov s svedrom. Od tega je petnajst let! Brez novice iz domačega kraja — saj nimam tam nicesar in nikogar. Pa kaj čes! Domotajoče se zbuja, hrenenje sili v rodno stran. Po noči ne spin in mislim o njej. Hoc se mi videti svoje selo, gomile roditeljske. Nad sinovim grobom bi pomolil, odpuščanje poprosil. Enkrat sem ubežal, vjeli so me, prešibali in podaljšali kazen na galeri. Pobegnil sem drugič, zopet so me ujeli. Vidim pa, da grezljivljenje h koncu, staran se, brez upanja, da bom kdaj prost. Niem se mogel več ustavljal hrenenju. Spomladi so mi pomogli tovarši, da sem zopet ubežal. Potikal sem se po gozdih. A zdaj, kaj bo! Moči pešajo. Ne uriedam je, rodne vasice!

Stari se je zopet zibal na stolu.

— Hvala ti, rojak, hvala! — je zajecjal, — pod streho si me vzel segrel sem se! Bog ti povrni. Noč prebijem pri tebi, jutri pa me odvedi pred predstojniščem. Vidim, da mi pomoči, — usoda!

— Jutro je modrejše od večera! — je odločil Semen ter vstal z mize. — Zlezti, stari, na peč, greješ si kosti, ker te gotovo bole.

— Kaj ne bi bolele, dragi moj!

— No — no. Le lezi!

— Senja! — je opomnila žena boječ.

— No?

— Mlečka bi mu dala, dedku.

— Daj!

Semen je začel postiljati na teh.

Medtem je zašumela Nikolavna počibzi. Iz peči je vzel latvično mleko, ga naliha v čašo, nadrola vanjo kruha ter postavila pred starčka. Sedla mu je naproti, povesila glayo in mu privarjala:

— Jej, dedek.

— Bog ti povrni! — je jecjal potepuh, ko se je lotil mleka.

On je jel, Nikolavna ga pa je ledala.

— Čegavi ste, dedek Andrej? — je vprašala z boječim glasom.

— Laričev sem, — je zadostil jeni radovnosti. — v Vladimirske guberniji, iz sela Lisihi...

— Zemljaki! — je vzdihnila Nikolavna, — tudi mi smo došli z one strani.

Toraj Rasejci?

— Korenci! Izpod Muroma.

Nikolavna je zopet vzdihnila. Tudi tu je življenje brezbojno, dedek... Z eno besedo, sibirška stran! Kako sem že zahrepela po domačih krajinah. Kakor lahka astavica bi poletela v ono stran!

Verjemojte mi, do cerkve pride komaj še ob Vstajenju in Rojstvu Gospodovem, a ostale dni v hujšal in hiral od trpljenja in postajal kot črn oblak! Zelo je pač ljudil, kačo! Pa ni streljal.

Neko noč je trdno zapahnil vrat v sobo, načgal trsko in zbudil ženo. "Pomoli, — ji reče, — k Bogu, Aksinju, tvoja zadnja ura je tu." Sam pa je vzel sekiro iz pod klopi. Aksinju je zavpila: "Tast! Očka! Rešite me! Poma gajte! Mož me hoče ubiti!" Jasem spal v veži. Slišal sem, pa nisem uganil, kaj naj bi se takega zgodilo. Ugibal sem, če so u drli tatovi ali razbojniki. Zgrajbam berdanko in planem k vratom... zaprto! Skočim na cesto k oknu, odprem zunanjstvo, kaj vidim, — v izbi briči trska skoro že ugaša. Na tleh leži Aksinju, rjove in javka, nad njo pa se sklanja visoka, temna postava, z zamahnjeno sekiro. Tedaj sem zgubil oblast nad seboj. Berdanko prislonim k licu. S svim cem je bila nabasana, bržkone za volka, morda za lisico! Naprem petelin... r-resk! Na tisoč kosov se je zdrobilo steklo. Možnotri pa je vzmahnil z rokami spustil sekiro, se zvalil po tleh. Sez zdaj sem opazil, da sem ubil lastnega sina!

Starček je prekinil pripovedovanje in se dolgo pregibal na klopi, kakor bi hotel umiriti svojo žalost, svojo bol pri spominu na preteklost. Semen ga ni motil. Za oknom je pa burja divje razsajala in vzdihovala.

— Kaj se je potem z menoj zgodilo! — je začel starček iznova, — ne vem več dobro! Ko sem videl, da sem ubil sina, sem zbesnel na snaho. Tako sovraštvo sem začutil oni hip do nje, da sem ulomil okno, skočil v sobo in zgrabil sekiro... "Kača! — sem rjovel, — rodnega sina sem ubil radi tebe, za twoje prešestvovanje me je Bog kaznoval!" Aksinju se je zleknila po tleh, šlo ji je za kočo. Ha-ha! Živega mesta nisem pustil na nji. Semen, koljem... kri mi zalije oči,

zasnežilo skoro do strel. Veter je titulil, a še je naletaval po malem. Nebo je bilo sivo, od vzhoda se je skoro bližal dan.

Semen je vzel lopato in začel kidati sneg.

Kupi snega so padali na vse strani in se razispali v belo moko. Že se je zdani. Semenu je postal vroče. Slekel je kožuh do same rdeče srajce in se lotil toliko v tleh vrtel vse tje dole.

Odnekod je prišla Nikolavna, vsa zasopla, rdeča. V hipu so zatoptali lonci, ponve, polovniki.

Vrata so zaškripala, na prag je stopila Nikolavna z golido v rokah. Ko so ja začutile svinje v svinjaku, so zatrulile, in nekje so zagogotele gosi.

Semen je zarinil lopato v sneg.

— No, tudi snega nam je dal Bog!... in dejal in si otiral potno čelo.

— Gospod ga je dal! — je odvornila Nikolavna in krenila proti hlevom.

Semen je pljunil v roke in sprijel za lopato. Toda po kratkem pomislu je reklo:

— Žena!...

— Kaj pa?

Semen je pokazal na kočo.

— Spi!

Nikolavna je pokimala z glavo.

Semen je zopet zibal na stolu.

— Ti bi, žena, tega, — je reklo. — ta dežela, veš, kako se razmere... Narod — hudoben!.. Caldoni!

— No, in?

— Ti bi mu blincev in kakih kolačov...

Nikolavna mu je prikimala tajinstveno, češ, da ga razume.

— Ze vem... vem! Saj je vendar nesrečenec... za kaj ga ne bi nahranili... Ne obučamo ... Hvala Bogu, v izobilju smo...

— Takol...

Semen je zagrabil z lopato sneg in ga odrinil s tako silo, da se je še v zraku prevračeval in prahlil v srebenast prah.

— Hej, ti, veš kaj, žena... Ni — ni!... Nikomur... Ni besedice... Sama si slišala — begunc, celo z galere... Naj izvede!

— Vloge ga... Vidis pa, star je, siromak, smili se mi!

— Kaj se ne bi smilil! Še kako se smili. Do tega ne sme priti, naj mi pomore Kraljica Nebeska... Prav!

In zopet je zapela lopata v Semenovih rokah, da so vstajali vrtinci krog njega. V hlevu je včasih zamukala krava. Petelin se je spravil na hlev in se drl na vse grlo, kakor bi voščil dobro jutro.

Svinje so krulile obupano ter iskalne izhoda iz svinjaka.

Tudi pri konjih se je pomudil, tudi tem je dal krme. S hleva je navali v velikim šumom celo koposo.

— Z lahkimi rezgetanjem so vtaknili konji in žrebeta svoje gobee v seno, ovce pa so se spravile kar v sredino kupa in glupo meketale. Semen je zanimal v vilami in jih razgrial na vse strani. Po jaslih in jarmih je nažolil sena, očistil korita in jih napolnil z vodo iz vodnjaka. Prišli so konji, ovce, krave. Vsi so pomakali previdno svoje gobee v hladno vodo, se napili in nazaj gredo prežekovali.

Po storjenem delu je odšel Semen ves zadovoljen v izbo.

Veselo so praskatala drva v peči, žarki ogenj je metal trepetajoče odsvite po izbi stenah, kjer so begali preplašeni ščurki.

Po mizi in klopih je stala v nevrednu razna posoda, predali za moko, železni in glinasti lonci, Nikolavna pa ni bilo videti. Ko se je ozril Semen na peč, je videl nekaj črnega, cunjastega, ki je premikalo.

— Si ti, Andrej? — je vprašal Semen, ko je pogledal bliže.

— Da, zemljak! — je odvornil starček s hripcavim glasom.

— Vstajaš?

— Vstajam... kako ne... čas je!

— Kaj delaš tam?

— Cunje natikam...

— S temi besedami je zlezel s peči in pred Semenom je stal starček v večerjanskih cunjah.

— Cunje oblačim... — je jecjal, — čas je, golobček... Vodi me k predstojništvu z džadom, — predstavi me! Za tvojo gostoljubnost pa te nagradi Gospod... Zmrznil bi sinoči, zasnežilo bi me... A smrti se mi še ne hoče.

Semen je gledal temno.

— Kako? — je reklo, — se vtičaš ti v tuje zadeve?

Potepuh je zrl vanj, ne da bi ga razumel.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Bradenton, O.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Calumet, Mich.

PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444—6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOZNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.

ALOIS CHAMPA, od društva št. 2, Ely, Minn.

JOHN KOVACIĆ, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Novo poslovanje J. S. K. Jednote.

Minolo je prvo četrstletje od kar posluje naša J. S. K. Jednota po novem razširjenem sistemu. Poleg plačanja usmrtnine, poškodb in delne bolniške podpore je prevzela v novem sistemu vso bolniško podporo, otročki oddelki in doneske za gotove operacije, a sprejeti je moralna tudi zvišana lestevec.

Centralizirana bolniška podpora je dala več društvenim premislik in rojaki po raznih državah so bili deloma mišljena, da bi ostala bolniška podpora pri starem; toda pri vsakej organizaciji in društvenem življenju zmanjša v celoti in ta je bila za centralizacijo bolniške podpore. Vemo prav dobro, da je v velikih organizacijah veliko mož, kateri imajo skupinske v razne načine, ali vendar je vedno potreba vpoštevati odločno večino. Ni se potreba nikomur nič batiti, praktična skupina nas bodo ponudila, ali smo nastopili pravo pot ali ne, praktična skupina gre nad načine. Upamo, da se boste glede te točke povsod pomirili duh, da se bode pa centralizacija bolniške podpore bolje obnesla je odvisno od posameznih društev v njih nadzornih odborov, to je, da bodo ti po pravilih nadzorovali bolniške, to se pravi: nikomur kramati pravice, poleg tega pa pozitivno, da se pravico pravilno izvršuje, to je, da ne bi ravnali proti pravilom. Pravila so postavite vsake organizacije.

Glede zvišane lestevice asesmentov pa ni drugoga storiti nego vkloniti vrat, ker proti postavam raznih držav se ne moremo boriti in bilo to brezuspečno. Zvišana lestevec nam pa tudi začenja trajnost naše Jednote in sigurnost za zavarovalnino za vsakega člena; vsakdo si vendar da lahko dopovedati, da malo plačevati in veliko dobiti utegne trajati le gotov čas, a sigurne podlage nima in jo ne more imeti; potreba je v roke vzeti le sviměnik in računati. Tudi ta težava se je takorečko odstranila!

Otročji oddelki je pa na razpolago vsakemu, ako hoče za male enote zavarovati svojo dečko, jo lahko, ako pa noče, je njezina stvar. Misel, ki je vodila vstanovitev otroškega oddelka je bila namreč boljje, da si ga sami ustavimo, nego bi naši rojaki plačevali tujim agentom, katere ne poznajo in se je že večkrat pripetilo, da so namišljeni zlikovci pobirali nove, a v slučaju potrebe se je izkazalo, da so bili oslepjeni.

Novi sistem pa prouzročuje zelo mnogo dela v glavnem uradu in vsaka novost zahteva dalj časa, da se ugliči in poslovanje samo pouči, kako je najbolj praktično delati, zato pa ne sumemo takoj zagnati krik in vik: to ali ono ni prav! Blagajna potrpljenju je potrebo; mesto Rim tudi

F. S.

Znamenje.

Hišna (strežaju): "Bogve, če je gospod, kateri stanuje na številki 11., še samec?"

"Jaz mislim, da ni več. Kajti vselej gre gori v sobo po pristih."

Po končanem ženitovanju.

Tast: "Moj tast kar žari samega veselja, meni se zdi, da bi se bili tudi s polovicu dote zadovoljili."

Za smeh in kratek čas.

POGOVOR NA PLESU.

Plesalec: "... Sabina Vas je krstno ime, gospodično Marilen? Se li je Vas že kdaj ukradlo?"

Pri fotografu.

Fotograf: Prosim, gospod, ali želite, da vam napravim podobo do kolen, ali samo do prs?"

"Na, ja, veste, na vsak način bi rad, da bi bil moj obraz na podobi."

Zelja.

Tača: V kinematografu sem se pa danes že tako zabavala, da dolgo ne tako. Po pravici povedano: Tako sem se smejala, da sem bila na pol mrtva.

Zet: Oh, zakaj si niste tiste predstave se enkrat ogledali?

Klin s klinom.

A: "Ali ste že slišali, da je dal majhni Sedček sežgati svojo upurlo ženo?"

B: "Tako! — No, veste, zameriti pa se mu ne more radi tega. Kajti za časa svojega življenja mu je napravljala žena peklenko vroči dnevi."

Profesorji.

Trgovec: To vam pa rečem, na profesorja Kocincovo mi pazite, kakor na punčice v svojem očesu.

Sotrudnik: Hm?

Trgovec: Profesor Kocinc je naš najboljši odjemalce. Kadar je dej si kupi nov dežnik in ga se tisti dan kje pozabi...

Hudo.

Gospodina: O, gospod doktor, kaj se pa tako kisko držite? Prednočnjem pa ste bili tako dobre volje.

Zdravnik: Seveda — prednočnjem so tudi še vsi moji pacientje živel.

DON JUAN.

Ona: "Tu si priseljiva večno ljubezen in zvestoba!"

On (pomisljaje): "Danes večno ljubezen, ljubica, zvestoba prihodnjic!"

Bratomor pred 39 leti.

—

Pod tem naslovom smo poročali, da so v Ljubljani arretrirali Martina Rogija, ki je pred 39 leti umoril svojega brata. O tem umoru je dobil ljubljanski "S." sledenje zanimive podatke:

Bilo je na dan po sv. Nikolaju leta 1875., ko se je po Peklu rojstna vas Martina Rogija — raznesla vest, da je Josip Rogelj odšel neznanom kam. Pustil je doma denar, boljšo obliko, tobak in tobaco pipo, kar se je domačim in drugim nekdanu eduno zdele. Misili so, da se je ujezik, ker se je bil večer preje z materjo in očnom nekaj sploh radi prodaje posestva in da je v jezi odšel h knapom na Nemško.

Priponimo, da je bil Josipa določil njegov oče, da mora postati gospodar na domačiji, ali mati se je drugi omozila in je raje imela najmlajšega sina Martina, ki je bil sicer zelo priden, a pri tem tudi lakomen. Josip je bil pa prej vojak in kot tak prikmetil in posebno še pri duhovščini v tedanjih časih manj priljubljen. Za izginom Josipom se ni nihče pobrigal in je bil knapno pozabljen.

Dognalo se je le toliko, da je Josip Rogelj na Miklavžev večer zahteval od matre, naj mu izroči posestvo in ker ona v to ni privolila, se je z njuo in drugimi domačimi sprij in po odmehrivi rožnega venca odšel k sosedu Dularju in tam povedal, da se je doma skregal, ker mu mati noče izročiti gospodarstva. — Prišel je prednost. Ker ni bilo od Josipa nobenega glasu, je začel Martin misliti na prevzetje posestva in na ženitev. Kar mu je mati prevečkrat obetala, he sedaj tudi storila in mu posestvo izročila.

Martin si je poiskal nevesto v mirnski fari pri trdnem kmetu in nato se začela poizvedovanja o značaju neveste od farmega urada v Trebnjem pri onem na Mirni in nasprotno o ženini. Takrat je baje pisal trebanski dekan mirnskemu župniku, da ima v fari še enega mladenčka, kateri se more postaviti v eno vrsto z Martinom Rogljem radi vrlih, kar se tice pridnosti, poštenosti in posebno pa goreče požnošt, tedaj da bode nevesta dobita vrlega krščanskega moža. In res je bila na to poroka in Martin je prejel zakrament sv. zakoma in lepo in pridno neves.

Bil sem takrat mlad fant 19 let, in imel velikokrat priliko videti, kako je Martin hodil k spovedi, pristopal prav pogosto k mizi gospodovi in skoro vsakodnevno molil v cerkvi križev pot. Opazil sem na njem, da je bil v tistem času nenavadno rdeč v obraz. — Na velikonocni ponedeljek leta 1876. zjutraj, krog pol 8. ure, je pokladil Rogljev pastir živini. Kar priteče ves platen s skedenja in zakriči: "Jezus, Jožefovo oblike sem našel." Med tem je bil gospodar Martin, prisedel ob prve maše domov, stopil ravno pred hišo in čuvši pastirjev krik, zaklical pastirju polnoglasno: "Tiso bodi in pojdi sem."

Nato se pa oglasi Dularjev sin, stojec na bližnjem vrtu: "O, naj bo le tiso sem tudi jaz siljal." — In gre na skedenje ter vidi v starom naramnem košu Jožefovo oblike vso okrvavljen.

Martin Rogelj, videvši da stvari ne more prikriti, je skočil v svojo spalnico, pograbil najpotrenejše stvari in postovši se od svoje mlade žene z besedami: "Z Bogom, se več ne vidiva", je izginil v bližnji gozd preden je presenečena žena mogla kaj odgovoriti. — Sedaj, ko je bila najdena Jožefova kravata oblike so pa ugibali, kje je Jožefovo truplo.

V bližnjem sunčevem gozdu pri Račjem selu je bil zapuščen rudnik z napol zasutimi udritvami in takšnih je bilo brez števila. Neki posestnik iz Pekla, bivši rudar, se spomni teh jam in gre v nedeljo ogledovat rudnik z nimenom, da morebiti najde kakšno sled za rajnjam Jožetom. In res, najde svečo sled, najbrže od pretekle jeseni, da je nekdo grabivši zemljo z neko pleteno posodo zasipal preje napol odprto jamo. Ko je nato z dolgo železno paljivo podobno svedru, kakoršne s rabili knapje za iskanje železne rude, zabolzel parkrat v jamo, je po smradu prihajajočem iz luknji ugostil, da leži truplo v jami. Nato so jamo odkopali ter našli truplo popolnoma nago, samo na glavi je imelo kapo natakneno, kakršne rabijo čebelarji.

pri spravljanju čebelnih rojev v panje.

v, kamor sta hodila oba spati, ter ga pobil s težkim kladivom, po Dolenskem imenovan "macola" — smrti, da je imel vso glavo zdobjljeno. Truplo je zanesel v kakih 20 minut oddaljen gozd in ga tam zasul kakor gori označen. Potem pa je pridno hodil k spovedi, k maši, k obhajilu! — Večkrat sem mislil na tega Kajna ali da bi kdaj prišel oblastem v roke, se mi niti ne bilo sanjalo.

Dobro se je odrezal.

Tast (zetus, ki je bil zaposen v njegovem kontorju): "V tej fakturni si se spet zaračunal. Sploh se zelo pogosto zmotiš v ratuhi."

Zet: "Da, glede dote sem se tudi zelo močno uračunal."

ZA VSEBINO OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAWNIŠTVO NE UREDNIŠTVO.

Čitajte

kaj pišejo rojaki o zdravilih svetovno znanih lekarjih

PARTOS v New Yorku.

Cenjeni gospod Partos! Poslano mi Partolo sem sprejel, in sem zelo hvaležen, ker sem poprej poskusil že nekatere zdravila in žalibog vse je bilo zastonj. Moj želodec ni mogel prehavljati nobene hrane že dva leta, a zdaj kakor ste mi odpustili eno skutajo. Vaše partole se počutim kakor novorodenega in kakor hitro to potrebam, se bom vam prizoril se z drugo. Ker sem prepričan, da Vaša zdravila so ta najboljša v Ameriki, zato Vas toplo priporočam vsem Slovencem, da se ne dajo zapeljati, in draga plačati druga zdravila, katera niso sploh niti vredna. To sem prepričan in pisem resine, in Van Zelin mnogo uspeha. Vaš udan.

George Bizal, 313 Madison St., Butte, Mont.

Cenjeni gospod lekarji! Jaz sem Vaše pismo prejel ter Vam odpisem nazaj, da pri meni Vaša zdravila res fajn napredujejo, ker tudi ne bom brez njih, Vaših Partol: prosim, da mi naznamite, za koliko mi hočete ceno znižati, da budem vedel kadar budem zoper zabil, koliko denarja Vam poslati, ker pri meni res fajn napredujejo.

Toraj ostajam Vaš prijatelj

Marko Nemanič, Clayton, Wash.

To sta samo 2 od mnogobrojnih pisem jednake vsebine, katera vsaki dan prejema lastnik omenjene lekarne od hvaležnih naročnikov iz vseh krajev Združenih držav, Kanade in Evropi.

Akc torek bolujejo na katerejkoli naravnih bolezni kakor: glavobolj, kašelj, na prsih, pljučih, žlebovih, trbuhi, ledvicah, jetrib, mehurju, učesih, slabem spavanju, nervoznosti, reumatizmu, belem toku, ali kakšni tajni bolezni, srbenju kože, ako Vam lasje izpadajo, ali so prezgodaj osivel, NIKAR NE OBUPAJTE tudi če zdravila, katera ste dosedel rabil niso imela uspeha temveč piše tako na doljni naslov ter pismu priložite \$1.00 in z obratno pošto se Vam odpoljijo zdravila za Vašo bolez.

Slovenki cenciki in navodila se pošiljajo zastonj.

Ukorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Bradock, Pa.
 Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
 Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
 Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
 PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
 JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
 JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.
 JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
 JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.
 GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1., Ely, Minn.
 ALOIS CHAMPA, od društva št. 2., Ely, Minn.
 JOHN KOVACH, od društva št. 114., Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodoziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Blazna ženska začala obliko. gleda skode pa naj se obrne na deželni odbor, ko se bo dognalo, V dejelno blaznico na Studenec kolikor je pravzaprav skode. Kaso pripeljal 28letno Marijo Noč, ko se je stvar razvila, da je prišlo hkrer posestniku in gostilničarju v do tožbe, ki se se zdaj vleče po Javorini, ki se ji je omračil um novomeški, pa tudi raznih drugih sodnjih in zakaj se bo stvar še vleča, to se bo pa še pokazalo. Dne 13. marca se je zopet vršila dekla Marija Caf, doma od St. Jurja v Slov. goricah, ker je svojega nezakonskega otroka umorila. Caf je bila že leta 1905. obsojena na tri leta težke ječe, ker je svojega prvega otroka umorila. — Dne 10. marca je stal pred porotnikom 28letni posestniški sin Jakob Markrap, kateri je bil obdolžen, da je hotel umoriti svojega očeta Franca Markrapa, gostilničarja v Rakoveih, obenem pa je strejal na svojo znanko Hedvigo Ritonja. Dobil je dve leti težke ječe. — Dne 11. marta se je pričela obraznava proti delavcu-sociju J. Petreni, ki je lani zastrupil svojo ženo. Obtoženec dejanje trdovratno taj.

Smrt v snegu. Iz Banjaloke pri Novem mestu. Pred razpravo bi kočevju poročajo: Tri dni je jug se bil tožnik poravnal, toda med zelo razsajal, nakar je začelo dne razpravo je prišla od dejelnega 11. marta snežiti kakor v najhujši odboru brzjavka, ki naroča zasi zimi in je padlo čez noč nad 60 stopnikov tožene vojvodine Kranjskega snega. V tem sneženju se odzake, naj se le naprej tožari, vojpravi 23 let stari Matej Bianchi. vodina se ne mara — poravnati, ni doma iz Sotagne pri Vicencii Trebu je bilo zasluti tudi pričo, v Italiji, iz Banjaloke, kjer je ki so jo s težkim trudom pripeljali opravka na pošti, nazaj k liali iz Sv. Križe pri Kostanjevici svojim tovarišem na Stražnico, in ki je tako nevarno bolna, da kar zgoj oglje. Ker ga drugi dan ne smi stati na nogah. Bolnica na se ni bilo, ga gredo dne 13. marca iskat na Banjaloko in dragam, kjer je hodil in ga popoldne najde mrtvega v snegu, ki ga je pa na Stružnici padlo do 130 cm. Kolikor se da sklepati iz sledov, je na težavnih poti v snegu večkrat omagal in padel, zasež v apneni jamo, polno vode, na Orleku, in iz nje se še rešil in prišel kakih 20 korakov dalje, kjer je v snegu omagal in zmrlbil. Smrt mu je pod kroglasti Turkov in Arabecev v Tripolisu, kjer je bil nad leto, prizanesla, tukaj mu pa ne nadoma pretrgala nit življencev.

Sreča v nesreči. Iz Bohinjske Bistriče poročajo: V našem železniškem predoru bi se bil dne 14. marea kmalu smrtno ponesrečil Klemen Stregar iz Savice. Skozi predor vodita, kakov znano, dva tira. Silni dim, ki vlada mnogokrat v tem predoru, je zapeljal Stregarja, da se je napačno ognil bližajočemu tovornemu vlaku. Stroj ga je podrl in vozil s številnimi vozovi čez Stregarja. Po zdravniški izjavji nima ponesrečene zlomljene nobenega uda, pač pa je zadobil težke rane po glavi in telesu, o katerih je upanje, da ne bodo surtonosne. Stregar je trezen mož in ima številno družino, odvisno od očetovih rok.

Vojvodina Kranjska zopet tožena. Slavna vojvodina Kranjska ima zopet tožbo na vrata zaradi neprivedne vožnje dejelnega avtomobila. Že lani je bil ravno zadrige obsojen pred ljubljanskim in novomeškim sodiščem. Med sirovini je starejši Ivan trgovec, Fran je višji c. kr. nadzivniki zdravnik v Labodu na Ogrskem, Alojzij je doma na posetvu in Rudolf je adjunkt pri Južni železnici. Kako da je bila pokojna priljubljena, pokazal je pogreb, kakršnega se ni imela Ovsitska fabrika. Na ovinku pri Tržiču, ki je bil ažretir svoječasno na Reki, so izpustili začasno na prost.

Nev počasni urad. C. kr. trgovca ponarejenega denarja Rom. Simonettija iz Tržiča, ki je bil ažretir svoječasno na Reki, so izpustili začasno na prost.

STAJERSKO.

Nemški Gradčani za Albance. Graški listi poročajo, da je predaval učitelj Haid učenec in učenek graških meščanskih šol v nedeljo 8. marca o Albaniji in Albaneh s pomočjo skoptika. Pravi se tam med drugim: "Ko je predavatelj pokazal novega albanskega vladarja v podobi in je oblek s svojo obliko neki kip, ki je predstavljal moža brez oblike. Policieja je našla v resnici kip oblečen v njegovo obliko. Kdo je neznanec, še niso dognali.

Aretirali so v Celovcu popolnoma nagega blaznega neznanca, ki je hotel iti na najbolj obljudeni trg v mestu. Mož je izpovedal, da je bil preje v vrtu pred muzejem in je oblek s svojo obliko neki kip, ki je predstavljal moža brez oblike. Policieja je našla v resnici kip oblečen v njegovo obliko. Kdo je neznanec, še niso dognali.

Aretirali so na kolodvoru v Beljaku tri izseljence v Ameriko, ki so hoteli oditi pred vojaško službo iz domovine. Vsi trije so bili maskirani za stare in so tudi imeli ponarejene potne liste z načinimi imeni in z napačno načrtovalo starosti.

Civilna poroka se je po 17. letih vršila v Beljaku.

KDO SI NE DA UGOVARJATI?

Utežlj v šoli, sodnik v uradu, duhovnik na priznici, kupec pri blagu in slikanju.

POZDRAV.

Pred odhodom v moj rojstni kraj, kamor odhajam le na kratek čas določen obisk, še enkrat pozdravljam vse prijatelje v Collinwoodu, O., posebno pa svojo družino in vse one, ki so me pri odhodnicu spremili na kolodvor, kakor tudi svojega brata v Midvale, Utah. Na zdravo in veselo svidenje!

New York, 1. aprila 1914.

Martin Janežič.

Pred odhodom v stari kraj pozdravljam vse svoje prijatelje in znane širok Amerike, posebno pa brata Ignacija Travnik z družino v St. Michael, Pa., ter Frančeta Počur v Lloydell, Pa. Klimem vsem skupaj: Na srečno in veselo svidenje!

New York, 1. aprila 1914.

Jernej Travnik.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse rojake in znane, posebno pa one, ki so nas premisili na kolodvor. Živio!

New York, 1. aprila 1914.

Anton in Marija Celič in Janez Keglovic.

Predno se podam na parnik, še enkrat iskreno pozdravljam družino Peneč ter vse prijatelje v Imperial, Pa., sestro Ano in Marijo v Clevelandu, O., ter svojega bratra v Wausauke, Wis. Živel!

New York, 1. aprila 1914.

Janez Spacapan.

Predno stopim na parnik, pozdravljam vse tiste prijatelje, ki so me spremili v Johnstown, Pa., na kolodvor. Ostanite zdravi! Na svidenje!

New York, 1. aprila 1914.

Frank Puntar.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse tovarishe, s katerimi sem bil skupaj na boardu po drugih avstrijskih trdnih mestih. V zadru se je nabralo samo v eni noči 14.000 K, ravnotako v Splitu 10.000 K, v Sibenu 6000 K in v Mali Lesini 1800 kron. Sorazmerno še več so nabralo istrska mesta. Pulj je dal v eni noči 9000 K, istotako Piran 7000 K, Koper 5000 K. Poreč 3200 K, Rovinj 3000 K, Pazin 2700 K. Lovrana 2200 K in Dignano 2000 K. Pa tudi goriški laški krogri niso zaostajali za onimi v Istri in Dalmaciji. Plesni venček v Gradiški je nabral 1162 K in v Korinju se je nabralo za pust v eni noči 2300 K.

New York, 1. aprila 1914.

Matija Kapušin.

Predno se podam v star kraj, še enkrat pozdravljam vse svoje prijatelje, ki so me spremili v Johnstown, Pa., na kolodvor. Ostanite zdravi! Na svidenje!

New York, 1. aprila 1914.

Matevž Brozich.

Predno se podam čez široko morje, še enkrat pozdravljam vse svoje prijatelje, posebno pa svojega brata v družino Lekšan.

New York, 1. aprila 1914.

Andrej Fatur.

Vaš P A T E N T vam lahko prinese MILLION DOLARJEV! Cela vrsta ljudi je postala bogata in neodvisna po navides majhnih iznajdbah.

Pišite sedaj! Cene do \$20,000 se ponuja za:

AVTOMOBILSKIE OBROČE, izboljšani SVEDER za zamaške, KLJUČAVNICATE, ki varuje pred tato, ORODJA in STROJI, MIŠNICE in PASTI za muke in veliko drugih dobrih predmetov. Mi preisčemo vašo iznajdbo za 100%.

Ako je dobra, vam povevamo, kako jo daste patentirati ter jo prodati za najvišjo ceno.

Ne obotavljajte se; pridite ali pišite se danes!

Dr. V. Gondos, Patent Engineer,

74 Cortlandt St., New York.

Ne vredno, da vam ne kaže.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižnega življenja.

Spisal Avgust Sos. — Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

(Dodeljanje.)

Komaj pa je zapustil Jakob Ferrand svoje skrivališče, ter se nameril proti Parizu, sta baron St. Remy in doktor Griffon urno šla čez asmierski most, da se prepeljata na Nikolajevem čolnu na otok.

Na svoje veliko začudenje je našla Volkulja prišedši do Preiskovalčeve hiše vrata zaklenjena.

Položivši Še vedno nezavestno Marijino Cvetlino na klop v senčni gre okoli hiše. Dobro je vedela za okno Martialove sobe.

Zato se silno prestraši zaprizivši, da je to okno zadelano s pokrovom, obitimi s kositarjem in zapaženim z močnima železnima drogom.

Kmalu je uganila resnico položaja ter zakleala na vse grlo:

— "Martial, moj mož!"

Nobenega odgovora.

Ta nemačka tisina jo je prestrašila tako, da je jela tekati okoli hiše liki divja živali, ki isče tuleč uhoda v hrlog, kjer je zaprt njen samce, tuamtan zakričanje:

— "Moj mož, si li tu?"

Besne je mikastila železne droge na kuhinjskem oknu, tolkla po zidu ter trkala na vrata.

Nenadoma se ji odzove zamokel šum iz notranjščine te hiše.

Volkulja se združne ter prisluškuje.

Šum spet umolknec popolnoma.

— "Moj mož me je zaslikal. — Noter moram priti, četudi bi moralna vrata izgristi z zombi."

In iznova klijev in krči.

In sedaj se ji odzove narahlo trkanje na pokrova Martialovega okna odznotrajet.

— "Tukaj je!" zakliče stojec pod oknom svojega ljubimeca. "Ce ne pojde drugače, pa razpraskam z nohti kositar s pokrova. Odpreti ga moram!"

Ob tem premišljevanju zagleda dolgo letev, ki je bila napolnita za veliko skrinjo v pritličju. Urno jo potegne Volkulja izstanje. Tedaj pa pada ključ na tla, katerega je bila tja spravila vdova.

— "Ce je od teh vrat", si misli Volkulja ter hiti z njim k vratom, "potem pride lahko do njegove sobe. — Vrata so odznenjena!" vzlikne veselo. "Moj mož je rešen."

Stopivši v kuhinjo začnje klicanje obeh otrok, zaprtih v kleti.

Nenavaden ropot ju je opogumil, da sta klicala na pomoč.

Ker ni mislila vdova, da bi prisel kdo med njenou odznotrostjo na otok, ali celo v hišo, je postila ključ v ključavnici.

Brat in sestra sta skočila iz kleti takoj, ko jima je Volkulja odklenila vrata.

— "Oh, Volkulja, rešite brata Martiala, sicer umre", vikne Franco. — "Ze dva dni je zaput v svoji sobi."

— "Ranili ga niso menda?"

— "Mislim, da ne."

— "Tako sem prišla še o pravem času", de Volkulja ter zdirja po stopnicah navzgor. Komaj pa je prestopila nekaj stopnie, se obrne ter reče:

— "In Plesalka... Skoraj bi pozabilo manjo! Amandina... zaneti takoj ogenj! Odzumaj v levi leži uboga deklica, ki bi bila skoraj utonila, da je nisem rešila jaz še o pravem času. Prinesita jo s Francem v kuhinjo, da se ogreje ob ognju. — Franco, daj mi dieto, sekiro in želeni drogi, da odprem s tem vrata v Martialovo sobo!"

— "Sekira za drva je tukaj. Ali za Vas je pretežka, da deček ter privleče z velikim napornom velikansko sekiro do Volkulje.

— "Pretežka!" se nasmehuje deklica ter dvigne igraje težko sekiro, kateri bi morebiti niti privzogniti ne mogla ob drugačnih okoliščinah.

Nato zdrija s sekiro po stopnicah navzgor. Na vrhu zakliče otrokomuše enkrat:

— "Stecita po deklico ter jo prinesita k ognju —"

Z dvema skokoma je bila Volkulja že pri vratih Martialove sobe.

— "Pogum, mož, Tvoja Volkulja je tu", zavpije močno deklico ter loputne s sekiro po vratih.

— "Z žeblji so zabitia od vnanje strani. Populi žeblje!" reče Martial s slabotnim glasom.

Delek poklekne takoj, in kmalu se ji posreči s sekiro in ročami izpuliti več močnih in dolgih žebljev.

Slednji so se odprla vrata.

Martial se zgradi s krvavečimi rokami v naročje svoje Volkulje.

II.

Volkulja in Martial.

— "Slednji Te vidim — slednji Te imam", vzlikne Volkulja ter objame Martiala. Nato se opre Martial manjo, prestopi nekaj korakov ter sede na klop na hodniku.

Nekaj minut sedi tu molče. Kajti njegove moči so bile tako oslabljene, da ni mogel izpregovoriti nobene besede.

Volkulja je rešila svojega izvoljenca ravno še v zadnjem hpu. Kajti je bil začentil, da ga objame smrt, ne toliko vsled gladu kolikor pomanjkanja zraka. Sobica namreč ni imela kamina in je bila zaledana. Okno je bilo zbito s pokrovom, vrata z žeblji in vsaka luknjica in špranjica je bila skrbno zamašena. Tako ni mogel nikoder prinajati zrak v sobo.

Volkulja je klečala na kolenih trepetaje iz veselja in bojazni ter motrila vsak gibljaj na Martialovem obrazu.

Kakor je bilo videti, se je Martial polagonoma krepel srkaje z vso blastnostjo sveži zrak vase.

Cez nekoliko časa dvigne svojo glavo kvišku, vzdihne globoko ter odpre svoje oči.

— "Martial!" — Jaz sem! — Tvoja Volkulja! Kako Ti je?"

— "Boljše!" — odgovori Martial s slabotnim glasom.

— "Oh Bog! Cesa poželiš? — Vode — vinskega kisa?"

— "Ne — preizmučen sem. Najbolj sem trpel na pomanjkanju zraka. — Zadušil bi se bil! To bi bilo grozovito."

— "In sedaj?"

— "Se spet ozivljam — vstajam iz groba. In za vse to se moram zahvaliti le Tebi!"

— "Ali Tvoje roke — Tvoje uboge roke! Te rane! Moj Bog, kaj so Ti naredili?"

— "Nikolaj in sestra, katera se me nista upali napasti drugič, sta me zaprla, da me izstrada. Branil sem jima zabiti okno, in sestra me je tolkla s sekiro po rokah —"

— "Zveri! Ljudem po so natvezali, češ, da si zbolel in umrl na te bolezni! Tvoja mati je že pripovedovala, da si tako bolan, da nikoli več ne vstanesh. — Tvoja mati — mož — Tvoja mati!"

— "Nikar mi ne govoril o njej", reče Martial briško in sognavši še sedaj premočeno srajco svoje Volkulje, jo vpraša: "Kaj

se Ti je pripetilo? Tvoji lasje so čisto mokri? — V sami srajci si?

— "Tudi ta je popolnoma premočena?"

— "Kaj zato? Da si le Ti rešen!"

— "Ali povej mi, zakaj si tako premočena?"

— "Izvedela sem, da si v nevarnosti. Ker nisem našla nobenečolne —"

— "Si preplavala reko?"

— "Da. Toda Tvoje roke! Daj da jih poljubim! Bole Te! Zverine! In mene ni bilo tu!"

— "Moja dobra Volkulja!" vzlikne Martial vzhicieno. "Najboljša in najpogumnejša ined najboljšimi!"

— "Ali nisi zapisal semle: 'Smrt mevžam'?"

In Volkulja pokaže svojo tetovirano roko na kateri se je lahko čitalo te besede v neizbrisljivih črkah.

— "Ali — dekle, Tebe zeb — tresē se!"

— "Ne iz mrazu."

— "Vseeno. Stopi tu noter, vzemi plašč moje sestre ter se ogrni z njim!"

— "Ali —"

— "Zahlevam —"

In Volkulja se je uklonila njegovim besedam ter si ognila pisani plašč Martialove sestre.

— "Radi mene iti v tako nevarnosti! Lahko bi bila utonila", de Martial ter zre z radostnimi očmi vanjo.

— "Ravno nasprotno. — Neka deklica bi bila utonila, da je nisem še o vnaprej čas potegnila iz vode."

— "Ti si jo rešila! Kje je sedaj?"

— "Spodaj pri otrocih —"

— "Kdo je ta deklica?"

— "Oh, ko bi vedel, kakšno maključje, kakšno srečno naključje! Iz hiše sv. Lazarja je čisto posebna deklica. Ti pravim —"

(Dalje prihodnjic.)

Koledarji

so dobili:

Little Falls, N. Y., Frank Grgor, 2 Caster St.
Conemaugh, Pa., Ivan Pajk.
Allegheny, Pa., Mat. Klarich.
Export, Pa., John Prostor.
Braddock, Pa., John Ogrin.
Unity Sta., Pa., Joe Skerlj.
Pittsburgh, Pa., Ig. Magister,
4734 Hatfield St.

Johnstown, Pa., Frank Gabrana, 800 Broad St.
Forest City, Pa., Frank Leben.
Cleveland, O., Frank Sakser, podružnica, 6104 St. Clair Ave.
Lorain, O., John Kunze, 1935 E. 29. St.
Bridgeport, O., Frank Hochévar.
Barberton, O., Alojzij Balant, 1112 Sterling Ave.
Cleveland, O., Chas. Karlinger, 3942 St. Clair Ave.
Chicago, Ill., Frank Jurjosec, 1801 W. 22. St.
So. Chicago, Ill., Frank Cernec, 9534 Ewing Ave.
Waukegan, Ill., Frank Petkovsek, 800 Broad St. — Mat. Ogrin, 830 10. St.

La Salle, Ill., Mat. Komp, 1026 Main St.
Springfield, Ill., Mat. Barborič, 1504 S. 15. St.
Pittsburg, Kan., J. Čkerjans.
Kansas City, Kan., Alois Derchar, 338 N. 5. St.
Calumet, Mich., Mat. Kobe, 420 7. St.
Milwaukee, Wis., John Vodovnik, 342 Reed St. — Frank Železnik, 313 Grove St. — Jos. Tratnik, 268 1. Ave.

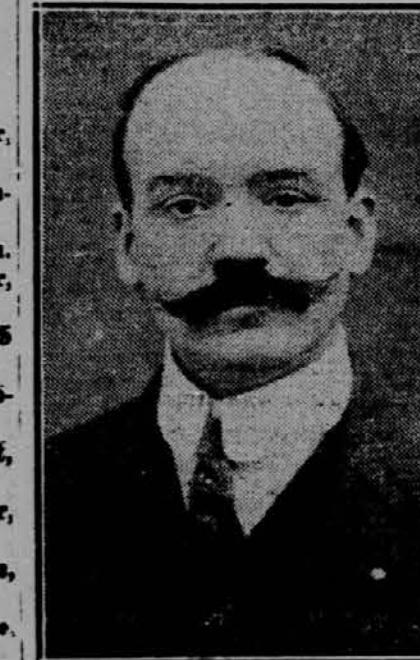
West Allis, Wis., Frank Skok, 438 52. St.
Pueblo, Colo., Peter Culig, 1245 Santa Fé Ave. — Mat. Grabek, 1201 S. Santa Fé Ave.
Leadville, Colo., Frank Zaita, 514 W. Chestnut St.
Ely, Minn., John Goufe.
Gilbert, Minn., L. Vessel.

Rock Springs, Wyo., A. Justin.
San Francisco, Cal., J. Laushin, 2110 19. St.
Oregon City, Ore., M. Justin.
Black Diamond, Wash., Gregor Poreta.
Ravensdale, Wash., Jak. Kamak.

Tudi starokrajske Pratikde so nobiti prigori imenovanik.
Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York, N.Y.

NAZNANILO.

Cenjenim narocnikom v West Virginiji in Marylandu naznanim, da jih bode v kratkem objikal rojak

ZVONKO JAKŠE,

kateri je pooblaščen pobirati narocino za "Glas Naroda" in za to izdajati pravoveljavna potrdila. Obenem pa prosimo cenjene rojake, da mu gredo na roko, kar so vedno bili zaklonjeni značilnim prejšnjim potnikom.

S spoštovanjem
Upravnštvo Glas Naroda.

POZOR ROJAKI!

Kedor izmed rojakov ima dobiti denar iz starega kraja, naj naj naznani naslov dotične osebe, ki mu namerava poslati denar. Mi ji pošljemo našo poštno poloznico z naročilom, denar potom iste vplačati pri poštni hranilnici, tako vplačani denar dobimo miti sem brezplačno.

Kedor želi dvigniti pri hranilnici ali posojilnici naloženi denar, naj nam pošlje hranilno knjigo, denar mu prekrbimo v najkrajšem času.

Tudi za dobro dedičine ali do ne naj se rojaki vedno le na nas obrađajo, ker bodo vedno dobro, ceno in točno postreženi.

Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York, N.Y.

441 parnikov

1,417,710 ton.
Hamburg-Amerika črta
Največja parobrodna družba na svetu, ki vodriva 74 različnih črt.

"VATERLAND",
850 črevljev dolg, 58,000 ton.
"IMPERATOR",
919 črevljev dolg, 59,000 ton.

Direktna vožna med
NEW YORKOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM,
BALTIMOREM in HAMBURGOM,
HALIFAX in HAMBURGOM.

Najniže cene za v starci kraj in nazaj.